

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep.
0030 OSLO**S | O M**Vår referanse
2010/3074Deres referanse
201003640 ES AIK/BI/bjDato
28.02.2011**HØRINGSUTTALELSE – ETTERKONTROLL AV UTVIDELSEN AV
FREMSTILLINGSFRISTEN FOR FENGSLING**

Jeg viser til Justis- og politidepartementets brev 1. desember 2010 og det vedlagte høringsnotatet. Høringsinstansene er bedt om å uttale seg om den utvidede fremstillingsfristen i straffeprosessloven 22. mai 1981 nr. 25 § 183, som ble innført med virkning fra 1. juli 2006, bør videreføres eller kortes ned.

Jeg har merket meg tallene fra Politidirektoratet for bruk av arrest etter pågripelser for straffbare forhold i høringsnotatet pkt. 3.2.2. Særlig har jeg merket meg tabell 7, som viser en økning i antall arrestanter som sitter mellom 48 og 72 timer for landet som helhet, unntatt Oslo. Departementet påpeker at det har vært en økning på 30–40 % i slike lengre arrestopphold i forhold til tiden før regelendringen trådte i kraft. Dette utgjør ca. 2–300 personer. En slik økning er uheldig og bekymringsfull, slik de materielle forholdene og regimene i landets politiarrester er.

De senere årene har jeg flere ganger undersøkt sittediden i politiets arrester, sist i sak 2008/1775, som ble avsluttet 14. mai 2010. Mine undersøkelser har vist at antall overskridelser av todøgnsfristen i politiarrestforskriften 30. juni 2006 nr. 749 § 3-1 har vært og fortsatt er urovekkende høyt. Dette understrekes også av den undersøkelsen som departementet nå har foretatt.

Det må være et overordnet mål å redusere bruken av politiarrest, og særlig bruken av arrest over lengre perioder. Jeg kan vanskelig se at målet om å redusere bruken av varetekt kan forsvare den mulige konsekvens at bruken av politiets arrester øker. Uansett er det etter min mening uheldig å operere med to ulike fristbestemmelser for henholdsvis sittedid i arrest og fremstilling for fengsling. Mine begrensede erfaringer tilsier at det kan være vanskelig å holde fra hverandre ulike frister overfor pågrepne personer, når begge fristene skal håndheves av politiet og påtalemyndigheten. Jeg støtter derfor departementets forslag om å korte ned fremstillingsfristen. Videre kan gode grunner tale for en løsning med samme frist for fremstilling som for overføring fra politiarrest til fengsel. Det er viktig at reglene utformes slik at det er lett for de ulike aktørene å vite når en gitt frist løper ut.

Hvordan lovbestemmelsen nærmere bør utformes, finner jeg det ikke naturlig å uttale meg om.

Arne Fliflet